

Vrijdagavond 4 Mei 1945

Reeds eenige dagen zitten wij allen in spanning, ik moet nu gauw komen, de ineenstorting van Duitsland. De zorg en angst om de Westelijke provincie is de laatste dagen iets minder geworden, nu de geallieerden groote hoeveelheden voedsel naar het bereste gebied brengen. De vreeslijke verhalen over de hongernood, waardoor de slychte buitengewoon hoog mocht zijn, vooral onder kinderen, waar kraak niet te koop meer, is zoo ontzettend en machteloos tegenover te staan. De radio gaf door dat er, toen de vliegtuigen met voedsel laag over den laagvliegen, duizenden menicken de straten vullen en de piloten boemijfden! Dat kunnen ze dus nog doen! en de hoop herleeft meer, dat alles misschien nog iets meer zal vallen, de verhalen wat waren overdreven, zoo als men in Oct. ook over Zeeland overdreef, ik heb te hopen: Om 8 $\frac{1}{4}$ uur luisterden wij naar Radio Oranje, er zal nu ook voedsel worden aangevoerd over de Zuiderzee, per boot naar P'dam. De binnenschippers worden opgeroepen zich te melden en te helpen het te vernemen naar de verschillende steden. Er wordt bijgeregeld dat er aan hun werk geen risico meer verbonden zal zijn! Het is alles zoo fantastisch ik lijkt op geen oorlog meer. De geall. stellen 200 vrachtauto's met benzine benhikkars, geall. chauffeurs rijden er het bereste gebied (de niemandszone tussen de linies) mee binnen. En dat vindt de beretting goed m.b.!

Na de nieuwsberichten zitten wij nog even te praten over
deze vreemde situatie (er is kerak), plotseling belk de
postier op: „Vleth W k al gehoord? de lezers van Denemarken,
Wet Duitsland en Nederland hebben zich onvoorwaar-
delijk overgegeven, it is zoo juist door de radio gezegt:
Wij kijken elkaar een, kunnen it nag zoo maar niet
gelooen. We gaan naar de noordew, er komt beweging
op straat en plotseling — vlaggen in de Noordstraat!
it vloet dus maar zigh — en it is waar:”!

Onuitsprekelyk is de vreugde en de ontroering! de
mensen zijn dol, mencken elkaar gelukt en men
dant en streeit, al naar den aard van den euteling.
En te denken dat dit nu over ons heele landje zoo is,
dat it mit dat zigh met de angst en de zorgen om wat
nog komen zal in Holland, dat daar niet meer ge-
vochten zal worden, dat men spoedig contact met
elkaar zal krijgen! Wel zal dat contact voor velen
smart en belibustelling brengen, dat is zeker maar
voorloopig valt het persoonlijke weg voor het
grote algemeene gelukt van herkennen, vrijheid!
Deze nacht zal er niet veel geslapen worden in
Nederland en ook in Denemarken niet.
Morgenochtend om 8 uur gaat de overgave
officieel in:!

Zaterdag 5 Mei

Bij it wakker worden, na een paar uur slapen, dadelijk een
gevoel van lichtheid, anders dan anders, wat is et ook weer?
Oja, de oorlog is voor ons voorbij, tenminste als we het Indie
niet meer kennen, zoo dadelijk om Duur, gaat it in. Er komt
een plechtig gevoel van binnen. Daar begint de luchtbe-
rhemming, ziene te loeien, even een gevoel van groote
onbehangelykheid maar dan — it is het langgerekte
signaal van „veilig” dat zich hooren laat! Goed ge-
sonden, deze bekrandmaking van het hengelyke feit.
Locht het toch voor it laatste gehoord zigh, vele men-
schenlevens lang!

it Wordt een dag vol feestvertoon, vlaggen, muziek en
optochten en niet te vergeten — vol Oranje!